

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

prosinec 2024

Jaká farnost – takový ples

Po roční pauze přišel opět ten čas, kdy naše farnost de facto zahajuje brněnskou plesovou sezónu. Někteří rodiče a jejich děti ve správném věku mají natrénováno z prodloužených v tanečních školách, ostatní opráší své znalosti a taneční boty, a všichni se sejdou na parketu Biskupského gymnázia, aby společně strávili příjemné chvíle, a to nejen na parketu, ale také u svých stolů s něčím dobrým po ruce.

Už při zahájení otec Petr navnadil účastníky, když zmínil, že mu půlnoční překvapení mládežníků nedalo spát (probudili ho nácvikem). Následující krásné baletní vystoupení Viktorie Mackové zanechalo v údivu všechny přítomné a inspirovalo k tanci ještě před večeří. Podle ověřených informací kapela uvedla, že „není obvyklé, aby se taneční parket zaplnil tak brzy z večera,“ což svědčí o nadšení tanečníků a tanečnic. Co se týče večere, bylo nám radostí obdržet klasický řízek s bramborovým salátem. Stížnost jednoho hladového plesáře, že porce byla malá a ještě by si přidal, byla rychle vyřízena vysvětlením, že potřebuje volno v žaludku na provádění tanečních kreačí, a může využít dobře zásobený bar. Což se pravděpodobně nestalo v dostatečném množství, protože na konci zbyly pizza šneky. V tomto ohledu má tedy farnost drobný prostor pro zlepšení.

Tanec farníků již byl pochválen, ale jaký by to byl tanec bez kapely? Na letošním plese zahrály k tanci a poslechu Zpěvučtivé dámy. Vlastně zahráli pánové. Dámy, jak už název napovídá, zpívaly, a to velmi dobře. Podle průzkumu redakce se celé hudební uskupení u farníku setkalo s nadšeným ohlasem, nejen vlastním výběrem skladeb, ale také rozmanitostí tančitelných tanců. Dokonce natolik, že i o. Holík si vzpomněl na taneční figury z mládí a vystříhнул nejedno pěkné sólo. Já osobně bych chtěl vyzdvihnout instrumentální verzi skladby „Pump It“ (The Black Eyed Peas, 2006) performovanou po půlnoci, ale je možné, že jsem jediný.

Předtančení Viktorie Mackové

foto: Jakub Šebek

V tombole bylo díky skvělým dárcům přes 150 cen, za což mockrát děkujeme (i když někteří zrovna nevyhráli...). Hlavní cena – španělská šunka Jamon Serrano od pohřebnictví Cajzl – putovala, k úlevě některých rodičů a ke smutku mládežnických společenství, k Tolnerům. Za redakci přeji hodně štěstí v jejím zdolání. Před a po vyhlášení hlavních výher nás uchvátilo taneční vystoupení pět klasických a pět latinskoamerických tanců v podání sourozenců Vlčkových a pomyslná porota jednomyslně zvedla samé desítky.

Hlášené půlnoční představení nahradilo přítomným zrušený zápas Ministranti vs. Otcové a poprvé v historii tohoto klání byla výsledkem remíza, kterou nerozhodl penaltový rozstřel, ale potvrdilo ji společné taneční kolečko všech plesářů.

Na závěr patří ještě dvě poděkování. První všem, kteří vydrželi do konce a pomohli uklidit sál. Podle organizátorů to byl jeden z nejrychlejších úklidů v historii, tak snad se zadaří i příští rok. A druhé, to největší ze všech, komu jinému než našim skvělým organizátorům a moderátorům za péči věnovanou přípravě, hladký průběh večera a krásné vzpomínky. Díky, a těšíme se na příští rok.

Filip Šebek

Slovo úvodem

Milí farníci,

začnu čerstvou zkušeností. Jedním z darů k mým letošním narozeninám byl také voucher s pozváním k „odůševnělému pobytu s povznášející stravou“ v papežské koleji Nepomucenum v Římě. Záhy se ukázalo, že to není bohoslovecký vtípek, ale skutečné pozvání, které jsem minulý měsíc rád přijal. Hned ukojím zvědavost mnohých: povznášející stravou se ukázala být (kromě znamenitého dortu velikosti pneumatiky) především grilovaná chobotnice s olivami a pikantní zeleninou – obojí výtvar sestry Vojtěchy, která se už dávno stala církevní kuchařskou legendou.

Moje zkušenost se ale týká jiného rozměru mého pobytu v Římě. Zjistil jsme s velkým rozčarováním, že turismus zcela a zřejmě definitivně zničil možnost duchovního pobytu v tomto městě. Kromě několika odlehlých, a proto méně navštěvovaných kostelů (trapistické opatství Tre Fontane, ale i odtud už řeholní komunita prchá za tichem) se v římských chrámech prakticky nejde ztišit. Ještě před pár lety by nebylo myslitelné, aby v klášteře Monte Cassino u hrobu svatého Benedikta někdo hlasitěji zakašlal; dnes se tudy řítí, povzbuzováno tlampačem průvodce, jedno turistické stádo za druhým...

Uvádím tuto negativní zkušenost jako odstrašující příklad, kudy naše cesta nesmí vést – zejména nyní v adventu. Ve vřavě Bůh nepřebývá (vzpomeňme na Eliášovo rozpoznání Hospodina v šumu jemného vánku...). A tak vám chci popřát: Nenechte si ukrást advent!

Je to čas, v němž má být stržena škraboška všeho halasného povykování kolem nás; je to jen bezobsažné dunění, čím hlasitější, tím duchaprázdňější. Advent nám nabízí dar prozření: co všechno ve skutečnosti nepotřebuji, nemusím, nebudu postrádat...

Tak chceme připravit cestu, po níž má vejít Pán. Věřte, bude to povznášející setkání!

Váš farář Petr Vrbacký

Stalo se

V sobotu 9. listopadu se uskutečnil jednodenní kurz floristiky a aranžování květin.

~

V neděli 10. listopadu skauti oslavili mši svatou 30. výročí založení skautského střediska Axinit.

~

V sobotu 16. listopadu udělil otec biskup Pavel v našem kostele kandidaturu novým aspirantům trvalého jáhenství.

~

V sobotu 23. listopadu proběhl tradiční farní ples.

~

V sobotu 30. listopadu se na faře uskutečnila tradiční výroba adventních věnců se seniory.

Pokřtěni byli:

10. 11. Tereza Popovcová
23. 11. Jana Filoména Klašková

Pohřbeni byli:

2. 11. Vladimír Slezák (*1935)
5. 11. Zuzana Konečná (*1946)
14. 11. Renata Kobylková (*1936)

Zaznělo v kázání

Víra roste v setkání s Ježíšem.

o. Petr Vrbacký

Alžběta Ohřálová

Výroční mše střediska Axinit

V neděli 10. 11. 2024 byla ve 14 hodin v našem kostele slavena děkovná mše svatá k příležitosti 30. výročí založení skautského střediska Axinit, které je po celou dobu své existence spjato s naší farností.

Nyní má skautské středisko Axinit pět oddílů, z nichž v naší farnosti známe především skauty, kteří mají klubovnu u nás na faře, a skautky z 1. dívčího oddílu Aves, které mají sice klubovnu na ulici Údolní, ale mnoho jejich členek je z naší farnosti, mívají stánek na farním jarmarku a roznáší našim farníkům betlémské světlo. I nyní mají v plánu na prosinec zařazen roznos betlémského světla a na leden tříkrálovou sbírkou, které se tradičně účastní před místní Brněnkou a doprovází ji svým zpěvem.

Slavnostní nástup skautek a skautů v sobotu odpoledne, kde zazněla skautská hymna. Sobotní části se zúčastnilo cca čtvrtina registrovaných členů střediska.

„Oslovy neprobíhaly pouze v neděli,“ sdělil k průběhu akce hlavní vedoucí střediska, Václav Chvíla. „Akce začala v sobotu. Odpoledne od tří hodin byla pro nejmladší členy nachystaná hra. K večeru jsme měli program pro starší členy a večer proběhlo setkání se všemi členy střediska. Zváni byli všichni, kteří kdy naším střediskem prošli. Při tomto setkání měl každý oddíl připravenou prezentaci o své činnosti a následoval zábavný pub kvíz na historii a současnost střediska. V neděli odpoledne jsme pak měli děkovnou mši svatou a po ní dobročinnou kavárnu a výstavu v sále CMZŠ. Tohoto programu se mohl zúčastnit kdokoli. Výstava byla nainstalována i den před tím. Zisk z dobročinné kavárny byl věnován na projekt nadacnifondgratia.cz a vybralo se 8 282 Kč. Myslím si, že se celá akce vydařila.“

Skutečnost, že se jednalo o povedenou akci potvrdily i spokojené ohlasy dalších účastníků. Skautům se k příležitosti jejich výročí podařilo vytvořit příjemnou příležitost k setkání. Obzvláště bývalí členové si při této mohli zavzpomínat na svá skautská léta a zážitky z táborů. Pro kohokoliv však akce představovala příležitost, jak se o činnosti skautů z naší farnosti něco dozvědět. *Gabriela Klašková*

Augustin o světle

Podle výroku Kristova máme být světlem světa. Jak o tom uvažuje svatý Augustin: Ve srovnání s nevěřícími jsme my křesťané již světlem. Proto říká apoštol: Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. A jinde říká: Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne. A přece, ve srovnání s oním světlem, k němuž směřujeme, je den, v němž žijeme, ještě nocí. Poslechněme si apoštola Petra. Říká, že ke Kristu Pánu promluvila vznešená Boží velebnost: To je můj milovaný Syn, v něm já mám zalíbení. Ten hlas, pokračuje Petr, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na posvátné hoře. Ale protože my jsme tam nebyli a ten hlas z nebe neslyšeli, říká nám svatý Petr: Ale máme něco spolehlivějšího, totiž výroky proroků, a děláte

dobře, když na ně dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskuje den a jitřenka vám nevzejde v srdci. Až tedy náš Pán Ježíš Kristus přijde, jak říká apoštol Pavel, vynese na světlo věci, které jsou dosud skryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké měl kdo úmysly; a teprve tehdy může každý člověk dostat od Boha chválu. Tehdy, až nastane ten den, nebude už zapotřebí žádných světel. Nebude nám už čteno z proroků, nebude otevřena kniha apoštolských listů, nebudeme vyhledávat Janovo svědectví, nebudeme potřebovat ani evangelium. Z našeho středu bude tedy vzato celé Písmo, které nám v noci tohoto věku bylo zažiháno jako svítlna, abychom nezůstávali potmě. Co vlastně uvidíme, až toto všechno zmizí, protože už nebudeme potřebovat, aby nám to svítlo, a až také Boží

mužové, kteří nám to předávali, spolu s námi uvidí ono pravé a jasné světlo, až tedy všechny ty pomůcky nebudou? Čím se bude naše mysl živit? Z čeho se bude radovat náš pohled? Co to bude za radost z toho, co oko nevidělo, ucho neslyšelo, nač člověk nikdy ani nepomyslel? Co uvidíme? Moc vás prosím: Milujte se mnou, běžte se mnou ve víře, mějme touhu po nebeské vlasti, vzdychejme po ní a zde se považujeme za pouhé cizince a poutníky. Co to tedy jednou uvidíme? Poslyšme teď evangelium: Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. Dospěješ k prameni, z něhož tě dosud svažila jen kapka rosy. Uvidíš plný jas pravého světla, z něhož do tvého ztemnělého srdce pronikal nepřímou a oklikou jen paprsek. A budeš očištěn, abys byl s to do toho světla hledět a snést je.

Daniel Blažke

Po šesti letech zpět v naší farnosti

Rozhovor se sestrou Markétou Husaříkovou

S. Markéta Husaříková z Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje se po ukončení funkčního období generální představené řádu vrátila do naší farnosti.

Jak dlouho jste byla na Velehradě a kdy jste se vrátila k nám do farnosti?

Na Velehrad jsem se přestěhovala začátkem února 2018 a na konci srpna tohoto roku jsem dostala dekret k návratu do brněnské komunity.

Dlouho před Vaším odchodem na Velehrad jste zdobila květinami náš kostel. Mohla jste i na Velehradě dělat tuto krásnou činnost? Kde jste se ty nádherné vazby naučila? Jsem ráda, že se z nich znovu můžeme těšit.

Aranžování květin v kostele sv. Augustina bylo a je pro mne amatérku velkou ctí a potěšením. Na Velehradě jsem aranžovala jen příležitostně v naší klášterní kapli. Nijak se to na mé aranžerské práci neprojevuje, ale absolvovala jsem i se spolusestrami několik floristických kurzů aranžování květin u známých českých floristů jako je Slávek Rabušic, Jaromír Kokeš, Pavla Plevová, nebo jsem se byla inspirovat na různých floristických předváděcích výstavách například s Přemyslem Hytychem nebo s Milanem Dopitou. Před pár týdny bylo možné shlédnout podzimní floristickou výstavu ze soutěže Brněnská růže, která se koná každoročně na podzim.

Řekněte nám něco o sobě a Vaší rodině?

Po Brně jsou pro mne malebným místem Bílé Karpaty, kraj Moravských Kopanic. Místo, kde je příroda ještě nedotčená, s kvetoucími orchidejemi, s tradičním

folklorem, do kterého neodmyslitelně patří typické kopaničářské nářečí a kroj. Pocházím z celkem početné křesťanské rodiny, jsem nejmladší z 8 dětí. Byla jsem hýčkané děvčátko, přede mnou bylo totiž 6 bratrů a jedna sestra. Moc jsem si přála mít více sester a Hospodin mě opravdu vyslyšel. Doporučuji modlit se, ale uvážlivě.

Kdy jste se rozhodla jít do kláštera a co jste studovala?

Květiny mě provázely již od 12 let, kdy jsem začala pomáhat s výzdobou v našem farním kostele panu kostelníkovi. Čas trávený v kostele při aranžování květin mě naplňoval velkým pokojem a asi tu se někde zrodila touha být co nejbližší Hospodinu. Na konci roku 1988 jsem nastoupila jako tajná kandidátka na Velehradský Stojanov k mentálně postižené mládeži, kde mimo jiné pracovaly a bydlely sestry z Kongregace sv. Cyrila a Metoděje. V té době jsem byla tři roky po střední zemědělské škole. Po sametové revoluci 1989 a navrácením majetku církvi se otevřela naděje, že budou mít sestry možnost otevřít církevní školu. Byla jsem poslána studovat střední pedagogickou školu – obor předškolní a mimoškolní pedagogika.

Jak jste si potom zvykla v Brně, když jste nastoupila na církevní základní školu, kterou Vaše sestry založily po roce 1989?

Začátky byly těžké, ale plné očekávání a velkého nasazení všech. Šly jsme do nového, neznámého projektu a podle všeho pozhnaného škola stále funguje. Je však pravda, že až po několika letech,

když jsem se vrátila z nějaké cesty do Brna, jsem si v duchu říkala: „Jedu domů.“

Kdy jste byla zvolena představenou?

Do služby představené jsem byla povolána v srpnu 2017 do srpna 2023.

Moc mě potěšil Váš návrat na obě školy. Učíte a vychováváte, je to víc radost než starost? Cítíte nějakou změnu?

Práce s dětmi je vždy jen radost, starosti si člověk vytváří sám.

Šest let je dlouhá doba a ve školství zvláště, tam se ztratíte během čtrnáctidenní nepřítomnosti, a co teprve šest let. Změna práce a prostředí má i své výhody. Uděláte si odstup od každodenního pracovního rytmu zajatých kolejí a zvyků. Zajímavý je i návrat do tzv. stejného prostředí, které není samozřejmě vůbec stejné, jiní kolegové, jiné děti. A člověk sám je také jiný, zdá se mi, že mám větší nadhled nad věcmi, které bych dříve více řešila.

Výchova v rodinách je hodně ovlivňovaná směřováním společnosti. To, co rodiny prožívají, vzájemné vztahy, hodnoty, kterými se řídí, si děti přinášejí do škol. Školy jsou pro nás stále výzvou a hledáním, jak co nejlépe doprovázet děti a mládež obdobím, které je pro každé jednotlivé dítě životně důležité.

Srdečně děkuji za rozhovor, za všechny služby dětem ve vašich školách i naší farnosti a přeji Boží požehnání Vám i všem spolusestrám.

Marta Laudátová

Ze zápisu pastorační rady

Dne 3. 11. 2024 se sešla pastorační rada, která se tentokrát věnovala plánu akcí na rok 2025 a dalším organizačním záležitostem.

V zápise z pastorační rady je především uveden předběžný plán akcí na rok 2025, který bude ještě upřesněn. Dále jsou uvedeny časy bohoslužeb během adventu, vánočních svátků i Velikonoc. Dalšími body jsou výročí posvěcení kostela a založení Masarykovy čtvrti, které připadá na příští rok, a projekt „Modlitba za ulice“ naší čtvrti/farnosti (inspirace z modlitbyzaulice.cz), který bude upřes-

něn na příští pastorační radě farnosti.

Zmíněno bylo, že 28. 12. 2024 bude na svátek Sv. Rodiny zahájen Svátý rok 2025 a že 12. 1. 2025 vystoupí smíšený chrámový sbor na „Tříkrálovém“ koncertu s pásmem koled.

Otec Petr rád bere na vědomí i prosbu o posílení zpovědních služeb před velkými svátky (Všech svatých, Popeleční středa atd.) a pokusí se ji zohlednit. Zároveň ale prosí, aby farníci využili i těch možností, kdy se pravidelně zpovídá (každý pátek hodinu před večerní mší, půl hodiny před ostatními bohoslužbami). O tyto

příležitosti ke svátosti smíření doposud většinou není zájem.

Dále je zmíněna i stížnost na různé barvy žárovek v kostele, kterou se pokusíme zohlednit. Nicméně ještě využíváme zásobu starších žárovek s jinou barevností, které není ekonomické vyhodit.

V závěru zápisu se nachází i upozornění, že děti jsou v poslední době hlučnější a rozptýlenější po kostele během deváté mše svaté. Připojena je prosba směřovaná na rodiče o vzájemnou ohleduplnost!

Celý zápis z jednání je dostupný na internetových stránkách farnosti.

Farní diář

15. 12.	Adorační den farnosti
24. 12.	Štědrý den
29. 12.	Svátek Svaté Rodiny – zahájení Svatého roku 2025
12. 1.	Tříkrálový koncert

Roráty budou v letošním adventu probíhat v pondělí, úterý, a poté od čtvrtka do soboty vždy v 6:30 hodin. Protože letos nejméně dvakrát v týdnu budou přenášeny rádiem Proglas, je třeba počítat s tím, že budeme začínat přesně ve stanovený čas. Bude tedy nutno, aby děti, které chtějí jít průvodem s lucerničkou, dorazily do sakristie nejpозději 5 minut před začátkem. Každý čtvrtek po rorátech pak jsou všichni zváni na tradiční čaj a buchtu – už teď doufáme v laskavou přízeň maminek a babiček...

Adorační den farnosti prožijeme v neděli 15. prosince. Adorace naváže na konec deváté mše svaté, svátostné požehnání pak bude v 17:45.

Příležitost ke svátosti smíření nabídneme ve čtvrtek 19., v pátek 20. a v neděli 22. prosince vždy od 16 hodin do skončení mše svaté.

Zdobení kostela a stavění betléma je plánováno na pondělí 23. prosince od 8 hodin. Zveme děti i dospělé pomocníky a pomocnice. Následně budeme prosit o pomoc při úklidu kostela (čas bude upřesněn v ohláškách).

Betlémské světlo si bude možné odnést během Štědrého dne 24. prosince ze zádveří kostela.

Betlém bude možno navštívit (kromě času mezi bohoslužbami) na Hod Boží vánoční 25. prosince od 14 do 18 hodin.

Petr Vrbacký

Průvodce adventem v mobilu

I pro advent 2024 brněnská diecéze připravila aplikaci „Průvodce adventem“. Kdo už ji máte nainstalovanou dříve, jděte na Google Play – po logu poznáte ji – a zvolte „Aktualizovat“. Pro uživatele Apple vše platí analogicky.

o. Martin Holík

Vánoční bohoslužby v našem kostele

Pondělí 23. 12. 2024

6:30 poslední roráty

Štědrý den 24. 12. 2024

16:00 vánoční mše pro děti (výběr z koled zpívá dětský sbor)

23:40 pásmo českých koled (zpívá chrámový sbor)

24:00 půlnoční mše svatá (zpívá chrámový sbor)

Hod Boží vánoční 25. 12. 2024

7:00, 9:00 a 11:00 mše svaté (při mši svaté v 11 hodin zpívá dívčí sbor)

Svátek sv. Štěpána 26. 12. 2024

8:00 mše svatá

19:00 koncert – smíšený sbor Kantiléna

Svátek sv. Rodiny 29. 12. 2024

7:00, 9:00 a 18:00 mše svaté (při každé mši svaté žehnání manželům)

19:00 koncert Českého filharmonického sboru Brno a orchestru Czech Virtuosi

Úterý 31. 12. 2024

7:00 a 16:00 mše svaté (při mši svaté v 16 hodin přehled života farnosti v uplynulém roce)

Slavnost Matky Boží Panny Marie, Nový rok 1. 1. 2025

9:00 a 11:00 mše svaté

Benefiční koncert 14. 12. 2024

Nadační fond Gratia a naše farnost co nejrůzněji zvou k návštěvě adventního charitativního koncertu s názvem **Vánoce dětem**, který se uskuteční 14. prosince od 17 hodin v brněnském kostele sv. Augustina pod záštitou Mons. Pavla Konzubula, diecézního biskupa brněnského.

Vystoupí houslové Duo Occasione, Ensemble Lyrico Graffe a smyčcový komorní orchestr Ars Collegium pod vedením Štěpána Graffeho. Zazní známé i méně známé skladby autorů Zdeňka Krále, Leoše Janáčka, Antonia Vivaldiho nebo G. P. Telemanna.

Vstupné na koncert je dobrovolné. Výtěžek bude věnován Nadačnímu fondu Gratia, který se zaměřuje na okamžitou dočasnou pomoc lidem v nečekaných tíživých situacích (rodinám, kde se vyrovnávají s těžkou nemocí nebo úmrtím jednoho z rodičů, se ztrátou zaměstnání či studentkám, které jsou těhotné nebo mají malé dítě, a přesto by rády pokračovaly ve studiu).

Více o činnosti nadace se můžete dozvědět na stránkách fondu: www.nadacnifondgratia.cz

Jubilejní rok 2025

Nadcházející Svatý rok 2025 se nese ve znamení naděje, která nezná západu, naděje v Boha.

Kéž nám tento čas také pomáhá znovu nalézat potřebnou důvěru jak v církvi, tak ve společnosti, v mezilidských vztazích, v mezinárodním dění, v podpoře důstojnosti každého člověka a v úctě ke stvoření.

Kéž se svědectví věřících stane pro svět kvasem ryzí naděje, předzvěstí nových nebes a nové země, kde má svůj domov spravedlnost a svornost mezi národy, které očekávají naplnění toho, co Pán slíbil.

Ze závěru buly papeže Františka k Jubilejnímu roku 2025

Kéž nás již od této chvíle naděje přitahuje – a dovolme, aby se jí naším prostřednictvím nakazili ti, kteří po ní touží. Kéž jim svým životem můžeme říkat: „Důvěřuj v Hospodina, buď silný, ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!“ (Žl 27). Kéž síla naděje naplňuje naši přítomnost, když s důvěrou očekáváme návrat Pána Ježíše Krista, kterému patří chvála a sláva nyní i na věky. Amen.

o. Martin Holík